

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 96/62/EY,
annettu 27 päivänä syyskuuta 1996,
ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

vuonna 1992 laaditussa ympäristöä koskevassa viidennessä toimintaohjelmassa, jonka yleisen lähestymistavan neuvosto ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajat hyväksyivät 1 päivänä helmikuuta 1993 antamallaan päätöslauselmalla 93/C138/01 ⁽⁴⁾, on tarkoituksena muuttaa olemassa olevaa ilman epäpuhtauksia koskevaa lainlainsäädäntöä; tässä ohjelmassa suositetaan ilmanlaadulle pitkän ajan tavoitteiden asettamista,

ympäristön kokonaisuudessaan ja ihmisten terveyden suojelemiseksi haitallisia ilman epäpuhtauksien pitoisuuksia on ehkäistävä, rajoitettava tai vähennettävä ja ilman epäpuhtauksille on asetettava raja-arvoja ja/tai varoituskynnyksiä,

otsonin erityisten muodostumistapojen ottamiseksi huomioon voi olla tarpeen antaa näiden raja-arvojen ja varoituskynnyksien lisäksi tavoitearvoja tai korvata ne tavoitearvoilla,

raja-arvojen, varoituskynnyksien ja otsonin osalta tavoitearvojen ja/tai raja-arvojen ja varoituskynnyksien lukuarvojen on perustuttava tämän alan kansainvälisten tieteellisten ryhmien töiden tuloksiin,

komission on tehtävä selvityksiä eri epäpuhtauksien ja päästölähteiden yhteisvaikutuksista sekä ilmaston vaikutuksesta tämän direktiivin perusteella tutkittavien epäpuhtauksien haitallisuuteen,

ilmanlaatua on arvioitava raja-arvojen ja/tai varoituskynnyksien sekä otsonin osalta tavoitearvojen ja/tai raja-arvojen perusteella ottaen huomioon ilman epäpuhtauksille altistuvan väestön ja ekosysteemien koko sekä ympäristö,

jäsenvaltioissa suoritettaviin mittauksiin perustuvan ilmanlaadun arvioinnin saamiseksi vertailukelpoiseksi olisi näytteenottoaikojen sijainti ja lukumäärä sekä mittausten vertailumenetelmät määriteltävä, kun asetetaan arvoja varoituskynnyksille sekä raja- ja tavoitearvoille,

muiden ilmanlaadun arviointimenetelmien kuin suoran mittauksen käytön mahdollistamiseksi on tarpeen määritellä perusteet näiden menetelmien käyttämiselle ja menetelmiltä vaadittavalle tarkkuudelle,

tässä direktiivissä säädettyjen yleisten toimenpiteiden lisäksi on säädettävä muista tässä direktiivissä tarkoitettuja yksittäisiä aineita koskevista erityistoimenpiteistä,

näistä erityistoimenpiteistä on säädettävä mahdollisimman nopeasti, jotta tämän direktiivin yleiset päämäärät voitaisiin saavuttaa,

olisi kerättävä ennakoita edustavia tietoja epäpuhtauksien tasoista,

ympäristön kokonaisuudessaan ja ihmisten terveyden suojelemiseksi on tarpeen, että jäsenvaltioiden olisi raja-arvojen ylityksessä toteutettava tarvittavat toimenpiteet raja-arvojen saavuttamiseksi vahvistetun määräajan kuluessa,

jäsenvaltioiden toimenpiteissä olisi otettava huomioon teollisuuslaitosten toimintaa koskevat säädökset epäpuhtauksien yhdenmennyä ehkäisemistä ja rajoittamista koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti tapauksissa, joissa tätä lainsäädäntöä sovelletaan,

tällaisten toimien käyttöönotto ja täytäntöönpano vaatii aikaa, minkä takia voi olla tarpeen säätää raja-arvon väliaikaisista ylitysmarginaaleista,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 216, 6.8.1994, s. 4

⁽²⁾ EYVL N:o C 110, 2.5.1995, s. 5

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 16 päivänä kesäkuuta 1995 (EYVL N:o C 166, 3.7.1995, s. 173), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 30 päivänä marraskuuta 1995 (EYVL N:o C 59, 28.2.1996, s. 24) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 22 päivänä toukokuuta 1996 (EYVL N:o C 166, 10.6.1996, s. 63).

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 138, 17.5.1993, s. 1

jäsenvaltioissa voi olla alueita, joilla epäpuhdistusarvot ylittävät raja-arvot, mutta pysyvät kuitenkin sallitun ylitysmarginaalin rajoissa; raja-arvo on saavutettava asetetussa määräjässä,

jäsenvaltioiden on kuultava toisiaan, jos epäpuhdistuksen taso ylittää tai tulee todennäköisesti ylittämään raja-arvon lisättyä ylitysmarginaalilla tai tapauksesta riippuen varoituskynnyksen, toisen jäsenvaltion aiheuttaman merkittävän pilaantumisen seurauksena,

suojelutoimenpiteiden toteuttamista koskevia varoituskynnyksiä määräämällä on mahdollista rajoittaa epäpuhdistus-episodien vaikutuksia terveyteen,

alueilla ja taajamissa, joilla epäpuhdistusarvot ovat raja-arvojen alapuolella, jäsenvaltioiden on pyrittävä ylläpitämään mahdollisimman hyvää ilmanlaadun tasoa, joka on sopusoinnussa kestävä kehityksen kanssa,

kerättyjen tietojen käsittelyn ja vertailun helpottamiseksi tiedot on toimitettava komissiolle vakiomuodossa,

laajan ja kattavan ilmanlaadun arviointia ja hallintaa koskevan politiikan täytäntöönpanon on perustuttava vahvaan tekniseen ja tieteelliseen tietämykseen sekä jatkuvaan näkemysten vaihtoon jäsenvaltioiden kesken,

on tarpeen välttää jäsenvaltioiden toimittamien tietojen määrän lisäämistä tarpeettomasti; komission tämän direktiivin täytäntöönpanemisessa keräämistä tiedoista on hyötyä Euroopan ympäristökeskukselle (EEA), ja komissio voi sen vuoksi toimittaa tiedot sille,

olisi suotavaa mukauttaa ilmanlaadun arvioinnin perusteet ja menetelmät tieteen ja tekniikan kehitykseen sekä järjestää tämän direktiivin mukaisesti hankittavien tietojen vaihto; tarvittavan työn helpottamiseksi olisi otettava käyttöön tätä varten menettely jäsenvaltioiden ja komission välisen kiinteän yhteistyön aikaansaamisesta komiteassa,

jäsenvaltioiden ja EEA:n välisen vastavuoroisen tietojenvaihdon edistämiseksi komissio julkaisee joka kolmas vuosi EEA:n avustamana kertomuksen ilmanlaadusta yhteisössä, ja

ensin olisi käsiteltävä aineet, joita jo koskee ilmanlaadun raja- ja ohjearvoista rikkidioksidille ja leijumalle 15 päivänä heinäkuuta 1980 annettu direktiivi 80/779/ETY⁽¹⁾, ilmassa olevan lyijyn raja-arvosta 3 päivänä joulukuuta 1982 annettu 82/884/ETY⁽²⁾, ilmanlaadustandardeista typpidioksidille 7 päivänä maaliskuuta 1985

annettu direktiivi 85/203/ETY⁽³⁾ ja otsonin aiheuttamasta ilman pilaantumisesta 21 päivänä syyskuuta 1992 annettu direktiivi 92/72/ETY⁽⁴⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Päämäärät

Tämän direktiivin yleisenä päämääränä on määritellä peruseriaatteen yhteiselle strategialle, jonka tarkoituksena on

- ilmanlaatua koskevien päämäärien määrittely ja vahvistaminen yhteisössä ihmisten terveydelle ja koko ympäristölle haitallisten vaikutusten välttämiseksi, ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi;
- arvioida yhteisin menetelmin ja arviointiperustein ilmanlaatua jäsenvaltioiden alueella;
- saada ilman laadusta riittävästi tietoa ja toimia siten, että väestölle tiedotetaan tästä muun muassa käyttäen varoituskynnyksiä;
- ylläpitää ilman laatu sellaisenaan silloin kun se on hyvä ja muissa tapauksissa parantaa sitä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'ilmalla' ulkoilmaa alailmakehässä lukuun ottamatta työpaikkoja;
- 2) 'epäpuhdistuksella' ihmisen suoraan tai välillisesti ilmaan päästäviä aineita, joista voi olla haitallisia seurauksia ihmisen terveydelle tai koko ympäristölle;
- 3) 'tasolla' epäpuhdistuksen pitoisuutta ilmassa tai sen laskeumaa tietyssä aikana;
- 4) 'arviointilla' menetelmää, jolla mitataan, lasketaan, ennustetaan tai arvioidaan epäpuhdistuksen taso ilmassa;
- 5) 'raja-arvolla' tasoa, joka on vahvistettu tieteellisin perustein ihmisen terveydelle ja/tai koko ympäristölle haitallisten seurausten välttämiseksi, ehkäisemiseksi

⁽¹⁾ EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 30, direktiivi sellaisenaan kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽²⁾ EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 15, direktiivi sellaisenaan kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

⁽³⁾ EYVL N:o L 87, 27.3.1985, s. 1, direktiivi sellaisenaan kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 297, 13.10.1992, s. 1

tai vähentämiseksi, joka on saavutettava määräajassa ja jota ei saa ylittää sen jälkeen kun se on saavutettu;

- 6) 'tavoitearvolla' tasoa, joka on vahvistettu ihmisen terveyden ja/tai koko ympäristön vahingoittumisen estämiseksi pitkällä aikavälillä ja joka on saavutettava mahdollisuuksien mukaan määrätyn ajan kuluessa;
- 7) 'varoituskynnyksellä' sellaista tasoa, joka on ylittyessä lyhytaikainen altistuminen vaarantaa ihmisten terveyttä ja jäsenvaltioiden on ryhdyttävä välittömästi tämän direktiivin mukaisiin toimiin;
- 8) 'ylitysmarginaalilla' sitä prosenttimäärää raja-arvosta, jonka verran tämä arvo saa ylittyä tässä direktiivissä vahvistetuina edellytyksin;
- 9) 'alueella' jäsenvaltioiden rajaamaa osaa niiden alueesta;
- 10) 'taajamalla' aluetta, jolla on 250 000:ta asukasta suurempi väestökeskittymä tai, jos väestökehittymä on enintään 250 000 asukasta, sellaista aluetta, jonka asukastiheys neliökilometriä kohden edellyttää jäsenvaltioiden mielestä ilmanlaadun arviointia ja hallintaa.

3 artikla

Täytäntöönpano ja vastuut

Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden on nimettävä sopivilta tasoilta toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet, joiden tehtävänä on

- tämän direktiivin täytäntöönpano,
- ilmanlaadun arviointi,
- mittausjärjestelmien hyväksyntä (menetelmät, laitteet, verkostot, laboratoriot),
- mittausjärjestelmien avulla suoritettavien mittausten luotettavuuden varmistaminen ja luotettavuuden ylläpito tekemällä erityisesti sisäisiä laadunvarmistuksia muun muassa eurooppalaisten laatustandardien vaatimusten mukaisesti,
- arviointimenetelmien analysointi,
- komission järjestelmien laadunvarmistusta koskevien yhteisön ohjelmien yhteensovittaminen niiden alueella.

Jäsenvaltioiden toimittaessa komissiolle ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja tietoja niiden on asetettava ne yleisön saataville.

4 artikla

Ilmanlaatua koskevien raja-arvojen ja varoituskynnyksien määrittäminen

1. Komissio antaa neuvostolle ehdotuksia liitteessä I lueteltuja epäpuhtauksia koskevien raja-arvojen ja tarvit-

taessa varoituskynnyksien määrittämiseksi seuraavan aika-
taulun mukaisesti:

- 1—5 kohdassa mainittujen epäpuhtauksien osalta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1996,
- otsonin osalta direktiivin 92/72/ETY 8 artiklan mukaisesti,
- 7—8 kohdassa mainittujen epäpuhtauksien osalta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997,
- 9—13 kohdassa mainittujen epäpuhtauksien osalta niin pian kuin mahdollista ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999.

Raja-arvoja ja tarvittaessa varoituskynnyksiä vahvistettaessa on otettava esimerkkeinä huomioon liitteessä II vahvistetut tekijät.

Otsonin osalta näissä ehdotuksissa on otettava huomioon tämän epäpuhtauden erityinen muodostumistapa, ja tämän vuoksi voidaan säätää tavoite- ja/tai raja-arvoja.

Jos otsonille vahvistettu tavoitearvo ylittyy, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, mitä toimenpiteitä on toteutettu tavoitearvoon pääsemiseksi. Komissio arvioi näiden tietojen perusteella, ovatko lisätoimenpiteet tarpeen yhteisön tasolla, ja antaa tarvittaessa neuvostolle ehdotuksia.

Muiden epäpuhtauksien osalta komissio antaa neuvostolle ehdotuksia raja-arvojen ja tarvittaessa varoituskynnyksien vahvistamiseksi, jos tieteen alalla saavutettu edistys ja liitteessä III vahvistetut perusteet huomioon ottaen näyttää siltä, että yhteisön alueella on vältettävä, ehkäistävä tai vähennettävä näiden epäpuhtauksien ihmisen terveydelle ja/tai koko ympäristölle aiheuttamia haitallisia vaikutuksia.

2. Komissio huolehtii siitä, että ne tekijät, joihin 1 kohdassa tarkoitettujen raja-arvojen ja varoituskynnyksien perustuvat, arvioidaan uudelleen ottaen huomioon viimeisimmät tiedot kyseeseen tulevista epidemiologisista ja ympäristönsuojelualan tutkimuksista sekä mittausmenetelmissä tapahtunut viimeisin kehitys.

3. Raja-arvoja ja varoituskynnyksiä asetettaessa päätehtään seuraavia asioita koskevista perusteista ja menetelmistä:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen lainsäädännön täytäntöönpanossa käytettävät mittaukset:

- näytteenottoaikkujen sijainti,
- näytteenottoaikkujen vähimmäismäärä,
- mittauksen vertailumenetelmät ja näytteenotto-
menetelmät;

b) muiden ilmanlaadun arviointimenetelmien käyttö, erityisesti mallintaminen:

- mallintamisen ja objektiivisten arviointimenetelmien alueellinen resoluutio,
- mallintamisen vertailumenetelmät.

Nämä perusteet ja menetelmät vahvistetaan kullekin epäpuhtaudelle ja niissä otetaan huomioon taajamien koko tai epäpuhtauksien taso tutkituilla alueilla.

4. Tietyn epäpuhtauden määrän tosiasiallisen tason huomioon ottamiseksi raja-arvoja määritettäessä sekä ilmansuojelutoimien toteuttamiseen tarvittavan ajan huomioon ottamiseksi neuvosto voi vahvistaa raja-arvolle myös väliaikaisen ylitysmarginaalin.

Tätä ylitysmarginaalia pienennetään kunkin epäpuhtauden osalta määriteltävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti niin, että raja-arvo saavutetaan määräajassa, josta päätetään kunkin epäpuhtauden osalta kyseistä raja-arvoa määritettäessä.

5. Neuvosto antaa edellä 1 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön sekä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut säännökset perustamissopimuksen määräysten mukaisesti.

6. Jos jäsenvaltio toteuttaa tiukempia toimenpiteitä kuin 5 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä, sen on ilmoitettava tästä komissiolle.

7. Jos jäsenvaltio aikoo asettaa raja-arvoja tai varoituskynnyksiä epäpuhtauksille, joita ei mainita liitteessä I ja joita yhteisön ilmanlaatua koskevat yhteisön säännökset eivät koske, sen on ilmoitettava tästä komissiolle riittävän ajoissa. Komission on vastattava riittävän ajoissa kysymyksen tarpeesta toteuttaa toimenpiteet yhteisön tasolla liitteessä III vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

5 artikla

Ilmanlaadun alustava arviointi

Jäsenvaltioiden, joilla ei ole kaikilta alueilta ja kaikista taajamista edustavia mittaustuloksia ilman epäpuhtauksien tasoista, on toteutettava joukko edustavia mittauksia, tutkimuksia tai arviointeja, jotta niillä olisi käytettävissään nämä tiedot riittävän ajoissa 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi.

6 artikla

Ilmanlaadun arviointi

1. Kun raja-arvot ja varoituskynnykset on asetettu, ilmanlaatu arvioidaan jäsenvaltioiden koko alueella tämän artiklan mukaisesti.

2. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti ja koskien 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja epäpuhtauksia mittaaminen on pakollista seuraavilla alueilla:

- edellä 2 artiklan 10 kohdan mukaisissa taajamissa,
- alueilla, joilla tasot ovat raja-arvojen ja 3 kohdassa tarkoitettujen tasojen välissä, ja
- muilla alueilla, joilla tasot ylittävät raja-arvot.

Säädettyjä mittauksia voidaan täydentää mallintamismenetelmällä riittävän tiedon saamiseksi ilmanlaadusta.

3. Ilmanlaadun arviointiin voidaan käyttää mittausten ja mallintamismenetelmien yhdistelmää, jos tasot ovat edustavan ajan pienemmät kuin 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä määrittävä raja-arvoa alhaisempi taso.

4. Jos tasot ovat alhaisemmat kuin 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä määrittävä taso, voidaan ilmanlaadun arvioinnissa käyttää pelkästään mallintamista tai objektiivista arviointia. Tätä säännöstä ei sovelleta taajamiin niiden epäpuhtauksien osalta, joille on vahvistettu varoituskynnykset 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä.

5. Jos epäpuhtauksia on mitattava, mittaukset suoritetaan määrättyillä paikoilla joko jatkuvatoimisesti tai satunnaisotannalla; mittausten lukumäärän on oltava riittävän suuri havaittujen tasojen määrittämiseksi.

7 artikla

Ilmanlaadun parantamisen

Yleiset vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen raja-arvojen noudattamisen.

2. Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavissa toimenpiteissä:

- a) on otettava huomioon ilman, veden ja maaperän suojelun yhdistämisen periaate,
- b) on oltava rikkomatta työterveyttä ja työturvallisuutta koskevaa yhteisön lainsäädäntöä,
- c) ei saa aiheuttaa merkittäviä haitallisia ympäristövaikutuksia muissa jäsenvaltioissa.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava toimintasuunnitelmia, joista ilmenevät toimenpiteet, jotka on toteutettava lyhyellä aikavälillä raja-arvojen ja/tai varoituskynnysten ylittymisen uhatessa, kyseisen uhan vähentämiseksi ja sen keston lyhentämiseksi. Näissä suunnitelmissa voidaan määrätä tapauskohtaisesti valvontatoimista ja tarvittaessa sellaisten toimintojen keskeyttämisestä, moottoriajoneuvo-liikenne mukaan lukien, jotka myötävaikuttavat raja-arvojen ylittymiseen.

*8 artikla***Sovellettavat toimenpiteet alueilla, joilla tasot ylittävät raja-arvon**

1. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo alueista ja taajamista, joissa yhden tai useamman epäpuhtauden tasot ylittävät ylitysmarginaalilla korotetun raja-arvon.

Jos epäpuhtaudelle ei ole vahvistettu ylitysmarginaalia, alueet ja taajamat, joissa tämän epäpuhtauden taso ylittää raja-arvon, rinnastetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin alueisiin ja taajamiin ja niihin sovelletaan 3, 4 ja 5 kohta.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo alueista ja taajamista, joissa yhden tai useamman epäpuhtauden taso on raja-arvon ja ylitysmarginaalin korotetun raja-arvon välissä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla ja taajamissa sellaisten suunnitelmien tai ohjelman laatimisen tai toteutuksen, jolla saavutetaan raja-arvo vahvistetussa määräajassa.

Tässä suunnitelmassa tai ohjelmassa, joka on oltava yleisön saatavilla, on oltava vähintään liitteessä IV luetellut tiedot.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla ja taajamissa, joissa useamman kuin yhden epäpuhtauden taso ylittää raja-arvon, jäsenvaltioiden on laadittava kokonaissuunnitelma, joka koskee kaikkia kyseeseen tulevia epäpuhtauksia.

5. Komissio valvoo säännöllisesti 3 kohdan soveltamiseksi esitettyjen suunnitelmien tai ohjelmien toteuttamista seuraamalla niiden edistymistä ja ilmanlaadun kehitysnäkyä.

6. Jos epäpuhtauden taso toisen jäsenvaltion aiheuttaman merkittävän pilaantumisen seurauksena ylittää tai tulee todennäköisesti ylittämään ylitysmarginaalilla korotetun raja-arvon tai mahdollisesti varoituskynnyksen, asianomaisten jäsenvaltioiden on neuvoteltava keskenään tilanteen parantamiseksi. Komissio voi osallistua näihin neuvotteluihin.

*9 artikla***Vaatimukset alueilla, joilla tasot ovat raja-arvoa alhaisemmat**

Jäsenvaltiot laativat luettelon alueista ja taajamista, joissa epäpuhtauksien tasot ovat raja-arvoa alhaisemmat.

Jäsenvaltioiden on pidettävä näillä alueilla ja näissä taajamissa epäpuhtauksien tasot raja-arvojen alapuolella ja niiden on pyrittävä ylläpitämään mahdollisimman hyvä

ilmanlaatu, joka on sopusoinnussa kestävä kehityksen kanssa.

*10 artikla***Varoituskynnysten ylittyessä sovellettavat toimenpiteet**

Kun varoituskynnykset ylittyvät, jäsenvaltioiden on ryhdyttävä varmistamaan, että tarvittavat toimenpiteet toteutetaan yleisölle tiedottamiseksi (esimerkiksi radion, television ja lehdistön välityksellä). Jäsenvaltioiden on myös toimitettava komissiolle alustavat tiedot mitattujen epäpuhtauksien tasoista ja pilaantumiskäytön tai -jaksosten kestoista viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tapahtumasta. Asetettaessa varoituskynnykset laaditaan myös luettelo vähimmäistiedoista, jotka annetaan yleisölle.

*11 artikla***Tietojen ja kertomusten toimittaminen**

Neuvoston hyväksyttyä 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua ensimmäistä ehdotusta:

1) jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 3 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaiset viranomaiset, laboratoriot ja toimielimet sekä

a) edellä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla:

i) ilmoitettava yhdeksän kuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä komissiolle ylitysmarginaalilla korotettuja raja-arvoja suurempien epäpuhtautasojen esiintymispäivämäärät tai ajanjaksot, joihin tasot on havaittu, sekä mitatut arvot.

Jos tietyille epäpuhtaudelle ei ole vahvistettu ylitysmarginaalia, ne alueet ja taajamat, joissa tämän epäpuhtauden taso ylittää raja-arvon, rinnastetaan 1 alakohdassa tarkoitettuihin alueisiin ja taajamiin;

ii) ilmoitettava komissiolle jokaisen havaitun tapauksen syyt yhdeksän kuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä;

iii) toimitettava komissiolle 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja suunnitelmat tai ohjelmat viimeistään kahden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta, jonka kuluessa nämä tasot havaittiin;

iv) annettava komissiolle tieto joka kolmas vuosi suunnitelman tai ohjelman edistymisestä;

b) toimitettava komissiolle vuosittain ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa vuoden päättymisestä luettelo 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 9 artiklassa tarkoitetuista alueista ja taajamista;

c) toimitettava komissiolle eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kerto-

musten standardoinnista ja järjeistämistä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY⁽¹⁾ 4 artiklassa tarkoitetun alakohdattaisen kertomuksen yhteydessä joka kolmas vuosi ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa kukin kolmivuotiskauden päättymisestä tiedot, joissa tehdään yhteenveto havaituista tai arvioituista tasoista, tapauksesta riippuen, 8 ja 9 artiklojen tarkoittamilla alueilla ja taajamissa;

d) toimitettava komissiolle tiedot 5 artiklassa määrättyssä ilmanlaadun alustavassa arvioinnissa käytettävistä menetelmistä.

2) Komissio julkaisee:

a) vuosittain luettelon 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua alueista ja taajamista;

b) joka kolmas vuosi kertomuksen ilmanlaadusta yhteisössä. Tässä kertomuksessa on esitettävä yhteenveto komission ja jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihtojärjestelmästä saaduista tiedoista.

3) Komissio käyttää tarvittaessa hyväkseen Euroopan ympäristökeskuksen asiantuntemusta laatiessaan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kertomusta.

12 artikla

Komitea ja sen tehtävät

1. Muutoksista, joita tarvitaan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden ja menetelmien mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen, 11 artiklan perusteella annettavien tietojen toimittamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä eritellyistä muista tehtävistä, päätetään tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tästä mukauttamisesta ei saa suoraan tai välillisesti olla seurauksena raja-arvojen tai varoituskyynysten muuttaminen.

2. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamispöytäkirjan 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edel-

lytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1—4 ja 12 artiklan sekä liitteiden I, II, III ja IV osalta kahdeksantoista kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja muita artikloja koskevien säännösten osalta viimeistään päivänä, jolloin 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

14 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä syyskuuta 1996.

Neuvoston puolesta

M. LOWRY

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48

*LIITE I***LUETTELO ILMANLAADUN ARVIOINNISSA JA HALLINNASSA HUOMIOON OTETTAVISTA ILMAN EPÄPUHTAUKSISTA****I. Ensimmäisessä vaiheessa tutkittavat epäpuhtaudet mukaan lukien ne, joista on annettu yhteisön direktiivit ilmanlaadun alalla**

1. Rikkidioksidi
2. Typpidioksidi
3. Pienet hiukkaset kuten noki (10 mikrometrin hiukkaset mukaan lukien)
4. Hiukkaset, kokonaisleijuma
5. Lyijy
6. Otsoni

II. Muut ilman epäpuhtaudet

7. Bentseeni
 8. Hiilimonoksidi
 9. Polysykliset aromaattiset hiilivedyt
 10. Kadmium
 11. Arseeni
 12. Nikkeli
 13. Elohopea
-

*LIITE II***RAJA-ARVOJA JA VAROITUSKYNNYKSIÄ MÄÄRITETTÄESSÄ HUOMIOON OTETTAVAT TEKIJÄT**

Raja-arvoa ja aiheellista varoituskynnystä määritettäessä voidaan ottaa huomioon erityisesti seuraavat esimerkeinä mainitut tekijät:

- väestön ja erityisesti sen vastustuskyvyltään heikompien alaryhmien altistuminen
- ilmasto
- eläimistön ja kasviston sekä niiden elinympäristöjen ja kasvupaikkojen herkkyys ilman epäpuhtauksille
- historiallisen kulttuuri- ja kansallisperinnön altistuminen epäpuhtauksille
- taloudellinen ja tekninen toteutettavuus
- epäpuhtauksien kaukokulkeutuminen mukaan lukien sekundaariset epäpuhtaudet kuten otsoni.

*LIITE III***PERUSTEET HARKINNANVARAISTEN ILMAN EPÄPUHTAUKSIEN VALITSEMISEKSI**

1. Vaikutusten esiintymistodennäköisyys, vakavuus ja toistuvuus; ihmisen terveyden ja koko ympäristön osalta on kiinnitettävä erityistä huomiota pysyviin vaikutuksiin.
2. Epäpuhtauden yleisyys ilmakehässä ja kohonneet pitoisuudet.
3. Epäpuhtauksien muutunta luonnossa tai aineenvaihdunnassa, mikä voi johtaa myrkyllisempien kemiallisten yhdisteiden muodostumiseen.
4. Epäpuhtauden pysyvyys ympäristössä erityisesti, jos epäpuhtaus ei hajoa biologisesti ja sillä on taipumus kertyä ihmiskehoon, ympäristöön tai ravintoketjuihin.
5. Epäpuhtauden vaikutus:
 - altistuvan väestön, elollisen luonnon tai ekosysteemien koko tai määrä
 - kyseisellä alueella olevat erityisen herkäät kohteet.
6. Riskinarviointimenetelmiä voidaan myös käyttää.

Direktiivissä 67/548/ETY⁽¹⁾ ja sen myöhemmissä mukautuksissa vahvistetut tähän liittyvät vaarallisuusluokitukset on otettava epäpuhtauksien valinnassa huomioon.

⁽¹⁾ EYVL N:o 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 91/632/ETY (EYVL N:o L 338, 10.12.1991, s. 23).

LIITE IV

PAIKALLISIIN, ALUEELLISIIN TAI KANSALLISIIN ILMANSUOJELUOHJELMIIN
SISÄLLYTETTÄVÄT TIEDOT

Edellä 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot

1. *Paikka, jossa raja-arvot on ylitetty*
 - alue
 - kaupunki (kartta)
 - mittausasema (kartta, pituus- ja leveyspiirit)
 2. *Yleiset tiedot*
 - aluetyyppi (kaupunki, teollisuus- tai maaseutualue)
 - arvio alueen pinta-alasta (neliökilometreissä) sekä epäpuhtaudelle altistuneen väestön määrästä
 - tarvittavat ilmastoa koskevat tiedot
 - tarvittavat maastoa koskevat tiedot
 - riittävät tiedot kyseisen alueen suojelemaan tarvitsevista kohteista
 3. *Vastuussa olevat viranomaiset*

Ilmansuojeluohjelmien laadinnasta ja toteuttamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimi ja osoite
 4. *Pilaantumisen arviointi*
 - edellisinä vuosina (ennen ilmansuojelutoimenpiteiden toteuttamista) havaitut pitoisuudet
 - ohjelman aloittamisen jälkeen mitatut pitoisuudet
 - käytetyt arviointimenetelmät
 5. *Epäpuhtauksien alkuperä*
 - luettelo tärkeimmistä pilaantumisen aiheuttaneista päästölähteistä (kartta)
 - näistä lähteistä peräisin olevien päästöjen kokonaismäärä (tonnia/vuosi)
 - tietoja muilta alueilta peräisin olevasta ilman pilaantumisesta
 6. *Tilannearvio*
 - tarkennuksia ylitykset aiheuttaneista tekijöistä (kulkeutuminen, rajojen yli kulkeutuminen mukaan lukien, muodostuminen)
 - tarkennuksia mahdollisista ilmansuojelutoimista
 7. *Tämän direktiivin voimaantuloa edeltäviä ilmansuojelutoimia tai -hankkeita koskevia tietoja*
 - paikalliset, alueelliset, kansalliset tai kansainväliset toimenpiteet
 - näiden toimenpiteiden todetut vaikutukset
 8. *Tiedot, jotka koskevat tämän direktiivin voimaantulon jälkeen hyväksytyjä, epäpuhtauksien vähentämiseen pyrkiviä toimenpiteitä tai hankkeita*
 - luettelo ja kuvaus kaikista hankkeesta määräytyistä toimenpiteistä
 - toteuttamisaikataulu
 - arvio ilmanlaadun paranemisesta sekä näiden tavoitteiden toteutumisen ajankohdasta
 9. *Pitkällä aikavälillä suunniteltuja toimenpiteitä tai hankkeita koskevat tiedot*
 10. *Luettelo julkaisuista, asiakirjoista, neuvotteluista jne., jotka täydentävät tässä liitteessä pyydettyjä tietoja.*
-